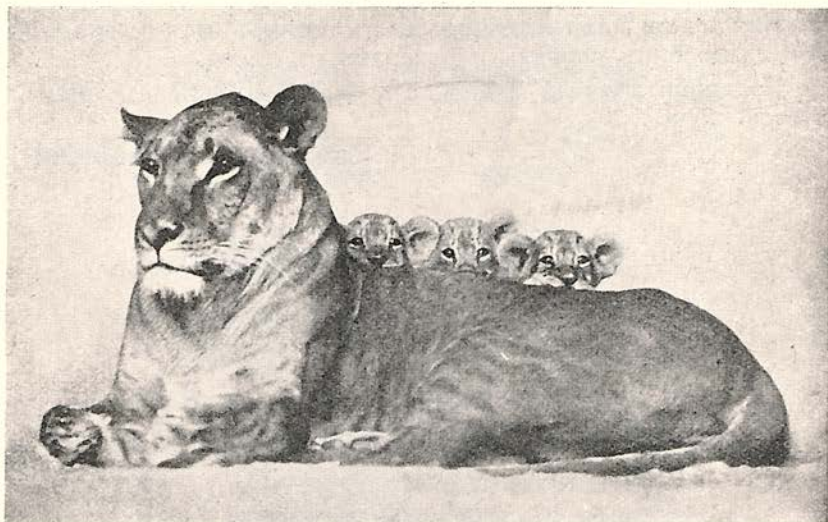

на втория месец. Тѣ мякатъ като малки котенца. На шестия месецъ преставатъ да бозаятъ отъ майка си.

Въ края на първата година лъвчетата порастватъ колкото кучета. Отначало мъжкитѣ и женскитѣ лъвчета си приличатъ. Презъ втората година на мъжкитѣ посъва да расте грива. Чакъ на 6—7-та години гривата израства напълно [и лъвътъ] е вече въз-

растенъ. Гривата на мъжкия лъвъ го прави много по-красивъ отъ лъвицата, която нѣма грива. Лъвоветѣ живѣятъ до 20 години.

Уловени малки, лъвчетата се опитомяватъ. Тѣ познаватъ добре своя пазачъ и го обикватъ. И колкото повече седи той при тѣхъ, толкозъ повече го обикватъ. Но възрастниятъ лъвъ все пакъ си остава опасенъ звѣръ и често въ цирковетѣ, кждето разиграватъ питомни лъвове, ставатъ нещастия.

И за лъва има много приказки. Ето една такава приказка :

АНДРОКЛОВИЯТЪ ЛЪВЪ

Това станало преди две хиляди години. Единъ младъ робъ убилъ своя господаръ, избѣгалъ и се скрилъ въ една пещера въ пустинята. По едно време въ пещерата влѣзълъ съ страшенъ ревъ грамаденъ лъвъ. Андрокълъ се вкаменилъ отъ страхъ и не можелъ да мръдне. За негово голѣмо очудване обаче, лъвътъ като го видѣлъ, легналъ предъ него и дигналъ единия преденъ кракъ потъналъ въ кръвъ.

Андрокълъ видѣлъ голѣмъ трънъ забитъ въ окървавената лапа на лъва. Полека, полека той извадилъ тръна и превързалъ ранения кракъ на лъва. Следъ нѣколко дни лъвътъ оздравѣлъ и почналъ да носи отъ благодарностъ частъ отъ плячката си за храна на Андрокла.